

gulere lysgener, idet disse i nogle tilfælde kan medføre gener for omgivelserne i et omfang, som nødvendiggør vilkår.

Til stk. 2, nr. 2

Bestemmelsen er historisk betinget og skal ses i sammenhæng med, at de lokalt gældende sundhedsvedtægter blev ophævet ved miljøbeskyttelsesloven i 1973. Reglen har mere karakter af et sundhedsmæssigt (hygiejnisk) hensyn end et egentligt forureningsmæssigt hensyn, men specielt i forhold til husdyrbrug, hvor opbevaring af affaldsprodukter som f.eks. døde dyr m.v. kan give anledning til uhygiejniske forhold, er der et behov for opretholdelse af reglen.

Til stk. 2, nr. 3

Bestemmelsen svarer til miljøbeskyttelsesloven § 1, stk. 2, nr. 3, idet det bemærkes, at selve affaldsbortskaffelsen kun reguleres i miljøbeskyttelsesloven.

Til stk. 2, nr. 4

Nr. 4 svarer til miljøbeskyttelseslovens § 1, nr. 4, dog således, at der henvises til begrebet bedste tilgængelige teknik og ikke kun til renere teknologi. Såvel BAT-begrebet som renere teknologibegrebet anvendes i samme betydning om i miljøbeskyttelsesloven, jf. miljøbeskyttelseslovens § 3.

Til stk. 2, nr. 5

Bestemmelsen svarer til miljøbeskyttelseslovens § 1, stk. 2, nr. 5, idet det bemærkes, at selve affaldsbortskaffelsen kun reguleres i miljøbeskyttelsesloven.

Til stk. 2, nr. 6

Sådan som det er kravet efter de gældende regler, skal det ved administrationen af denne lov sikres, at naturen med dens bestande af vilde dyr og planter og dyr og deres levesteder beskyttes i overensstemmelse med nationale naturbeskyttelsesregler og EU-retlige forpligtelser.

Til stk. 2, nr. 7

Bestemmelsen svarer til planlovens § 1, stk. 2, nr. 2, og omhandler bevaringshensyn for såvel bygninger, kulturmiljøer og bymiljøer som for landskaber. Formålsbestemmelsen er især relevant i forbindelse med overflytningen af planlovens VVM- og landzoneregler, og skal lægges til grund ved afgørelser og fastsættelse af vilkår.

Hensynet til bevarelsen af de landskabelige værdier har skullet varetages i landzoneadministrationen siden by- og landzoneloven i 1969. I 1990 fastslog planloven tillige betydningen af at varetage de æstetiske og

kulturhistoriske hensyn, fx i forbindelse med tilladelse til ny bebyggelse og anlæg, der kan påvirke byer, landsbyer og landskabet.

De landskabelige værdier omfatter en lang række af landskabslementer som terrænformer, vådområder, skove, enge, heder, levende hegn samt dyrkede arealer, bebyggelser og anlæg. De landskabelige værdier omfatter både naturværdier, kulturhistoriske, rekreative og geologiske værdier, samt landskabets æstetik og fortælle værdi.

Samfundets udvikling medfører til stadighed forandringer i landskabets karakter og variation. Landbrugets strukturudvikling, herunder husdyrproduktionen, går i disse år imod langt færre og større produktioner. Denne udvikling medfører forandringer i landskabet i kraft af ændrede ejendomsstrukturer, arealanvendelser samt produktions- og driftsformer. Behovet for tidssvarende produktionsanlæg medfører, at de gamle driftsbygninger opgives til fordel for nye, større bygninger. Ifølge landbruget opføres der omkring 2 mio. m² nye driftsbygninger om året. Samlet set stiller dette store krav til overvejelserne omkring landbrugsbyggeriets lokalisering og indpasning i landskabsbilledet.

Der er behov for at varetage hensynet til de landskabelige værdier i administrationen efter denne lov, for at sammentænke dem med udviklingen i jordbruget, og for at de kan sikres og bevares for eftertiden.

Til stk. 2, nr. 8

Det er en national planlægningsopgave at bevare de danske kyster, som er enestående i Europa på grund af deres variation og omfang, så de fortsat kan udgøre landskabelige helheder, hvor natur- og landskabsværdierne har høj prioritet samtidig med, at områderne kan bruges til velbegrundede, oftest rekreative formål. I de landzonearealer, der er omfattet af planlovens kystnærhedszone, skal landzoneadministrationen styres af hensynet til både at friholde det åbne land og selve kystområderne for ny bebyggelse.

Til stk. 2, nr. 9

Ved etablering, udvidelser eller ændring er der i dag regler om offentlighedens inddragelse i beslutningerne om og på hvilke grundlag, der skal meddeles godkendelse. Det er ikke alene regler i forvaltningsloven, men også regler i Århuskonventionen, som via VVM-direktivet og IPPC-direktivet er gennemført i dansk ret. Reglerne om VVM for husdyrbrug og reglerne om godkendelse af IPPC-husdyrbrug overføres fra henholdsvis planloven og miljøbeskyttelsesloven og i den sammenhæng er procedurereglerne sammenskrevet og tilrettet de forskellige størrelser husdyrbrug, hvilket vil forenkle sagsgangen for den enkelte landmand.